Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490

Distinctio secunda

spelūca. ⁊ ait mihi. Nō potes sufferre demo-
nū impetus. ⁊ ego hoc ipm̄ cōsiderās roga-
bā vt oraret ꝓ me ⁊ dimitteret me Qui cum
orasset dn̄m iesum xp̄m dimisit me. Hec vo-
bis narraui edificationis grā. CC

Dicebat rursus alius ꝗdā senex ꝗ etiā di-
gnus effectus est episcopatu ciuitatꝭ oxirin-
thi tanꝗ̄ hec ab alio audisset. sed ipse erat ꝗ
hoc fecerat. Visuz est inꝗt mihi aliqn̄ intra-
re in interiorē heremum ꝗ̄ est circa orea vbi
est gens mazicoꝝ vt viderē si inuenirē forte
aliquā xp̄o ꝯuientē. Sumens itaqꝫ paucos
paximaces ⁊ quasi dieꝝ quatuor aquam in
vas iter meū faciebā. Trāsactis ꝟo quatu-
or diebꝫ cōsumptisqꝫ cibis hesitabā ꝗd age-
rē. et confidēs dedi me ipm̄ ad ꝑgendū. Am-
bulaui ꝗ̄z ⁊ alios ꝗ̄tuor dies sine cibo ꝑdu-
rans. Cūqꝫ ieiuniū ⁊ laborē itineris corpus
meū nō ferret in pusillanimitatē veni ac sic
iacebā in terra. Veniēs aūt ꝗdā digito suo
tetigit labia mea tanꝗ̄ si medicus de sputa-
mentis oculū ꝑcurās vngat. Statiz ꝟo cō-
fortatus sum itaqꝫ vt putarē me neqꝫ ambu-
lasse neqꝫ famē ꝑtulisse. Cū ꝟo vidissem ve-
rā hanc virtutez in me surgēs ambulabā in
desertū. Preteritis itaqꝫ aliis diebꝫ ꝗ̄tuor.
rursus fatigatꝰ defeci. Cūqꝫ extēdissem ma-
nū meā in celū ecce vir ille ꝗ pridē me cōfor-
tauerat iteꝝ digito suo ꝗ̄si liniēs labia mea
ꝯfortauit me. Peracti sunt aūt dies decez ⁊
septem. Et post hec inueni tuguriū ⁊ arbo-
rē palme ⁊ fontē aq̄. ⁊ virum stantem cuius
capilli capitis erāt ꝓ indumēto ipsius. ꝗ ca-
pilli eius canicie cādidi erāt vt nix Erat au-
tē ⁊ terribilis aspectu. Cūqꝫ vidisset me ste-
tit ad oratōez. ⁊ cōpleto amē ꝯgnouit me ho-
minē esse. ⁊ tenēs mihi manū interrogabat
me dicēs. Quō huc venisti. ⁊ si adhuc ꝯstāt
oīa ꝗ̄ sunt in mundo. si adhuc etiā sunt ꝑse-
cutiōes xp̄ianoꝝ. Ego aūt dixi ei. Quia ve-
stri gratia ꝗ in veritate dn̄o iesu xp̄o seruitꝭ.
hanc ꝑambulaui heremū. ꝑsecutio ꝟo cessa-
uit ꝑ potentiā xp̄i. Edissere nunc mihi obse-
cro te quō huc venisti. At ille cū lamētatio-
ne plorās cepit dicere mihi. Ego ep̄s eram
⁊ ꝑsecutione facta multis mihi illatis iniu-
riis ⁊ suppliciis. cū ferre iā nō possem tormē-
ta postea idolis sacrificaui. in meipsum de-
inde reuersus agnoui iniquitatē meā et de-
di meipm̄ ad moriendū in hanc heremuz. ⁊
sum degens hic annis ꝗ̄dragintanonem in
confessione ⁊ obseruatiōe ad deū si forte di-
mittatꝛ mihi peccatū meū. Et victū ꝗdem ꝓ-
stitit mihi dn̄s palmā hanc ⁊ hūc fontē. con-
solationē ꝟo indulgentie nō accepi vsqꝫ ad
quadragintaocto annos In h̄ aūt anno cō-
solatus est me deꝰ ⁊ indulsit mihi. Hec autē
dicēs repēte surrexit. ⁊ currens exiit foras ⁊
stetit in orōe dn̄i. Cū aūt ꝯplesset orās venit
ad me Intuēs aūt ego faciē eius exterritus
trepidaui. factꝰ eīm erat tanꝗ̄ ignis. Dicit ꝗ-
qꝫ mihi. Noli timere. dn̄s eīm te misit vt tra-
das corpus meū sepulture. Cū aūt cōsum-
masset hec dicēs statiz extēdēs manꝰ ⁊ pedes
finē fecit vite. Dissuta ergo tunica mea ego
dimidiā mihi tenui ⁊ dimidiā inuoluto eiꝰ
sancto corpusculo abscōdi in terra. Recōdi-
to ergo illo continuo palma illa aruit ⁊ tu-
guriū cecidit ⁊ fons etiā exiccatus est. Ego
aūt multū fleui obsecrans deum si quō p̄sta-
ret mihi palmā illā ⁊ fontē vt ꝑseuerarem in
loco illo residuū tp̄s meū. Vt aūt hoc non
est factū dixi apud me. Non ē in voluntate
dei. Orās ꝰ̄ tendebā iteꝝ in seculū ⁊ ecce ho-
mo ille ꝗ liniuit labia mea veniēs apparuit
mihi atqꝫ ꝯfortauit me. ⁊ ita cōualui ꝑueni-
re ad fratres. ⁊ narraui eis hec rogās eos ne
desperarēt semetipsos. sed ꝑ patientiā stude-
rent inuenire deū. CCI

Frater ꝗdam interrogauit senē dicens.
Nomē est qđ saluat an opus Rn̄dit ei senex
Opus. Et ait senex Scio eīm fratrē orantē
aliqn̄ ⁊ statim exaudiebatꝛ oratio eius. Sub-
intrauit autē in anīo eius cogitatus velle vi-
dere aīam iusti ⁊ peccatoris quō abstrahan-
tur a corꝑe. ⁊ nolens deꝰ cōtristare eū in de-
siderio eiꝰ dū sederet in cella sua ingressus ē
lupus ad eū ⁊ tenēs ore suo vestimenta ipsiꝰ
fratris trahebat eū foras. Frater aūt ille se-
ꝗ̄batꝛ eū. Lupꝰ aūt duxit eū vsqꝫ ad aliquaz
ciuitatez. ⁊ dimittēs illū fratrē recessit. Cū
ꝟo sederet foris ciuitatē in monasterio in ꝗ
erat ꝗdam habitans ꝗ habebat nomē quasi
magni solitarii Ipse solitarius infirmꝰ erat
expectans horā mortis sue. frater ille ꝗ ibi-
dem venerat videbat multam p̄parationez
fieri cereorū ⁊ lampadarū propter solitari-
um illum tanꝗ̄ ꝑ ipsum deus panē et aquā
inhabitantibꝫ ciuitatē illam p̄staret atqꝫ sal-
uaret eos. ⁊ dicebant quia si hic finierit oēs
simul moriemur. Facta aūt hora exitus il-
lius vidit frater ille tartaricum inferni de-
scendentem super solitarium illum haben-
tem tridentem igneū. ⁊ audiuit vocē dicētē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0165
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG